

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์เพื่อการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	คือ	จำนวนนักเรียน
X	คือ	คะแนน
$\bar{X}$	คือ	ค่าเฉลี่ย
S.D.	คือ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	คือ	ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
E_2	คือ	ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน
t	คือ	สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ความเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของผู้เรียนจากการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ สำหรับนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 4 วิเคราะห์หาความคงทนในการเรียนรู้หลังการทดลอง 14 วันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์หาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 80/80

ผู้วิจัยได้หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้น 1 : 1 เป็นการทดลองรายบุคคล ผู้วิจัยได้นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโสกคลอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ในวันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2548 จำนวน 1 คน ระดับผลการเรียนปานกลาง ผู้วิจัยได้พบข้อบกพร่องต่าง ๆ แล้วได้แก้ไขดังนี้

1. แก้ไขรูปภาพประกอบให้สมดุล ให้รายละเอียดเพิ่มขึ้น
2. แก้ไข เปลี่ยนแปลงถ้อยคำที่เขียนในกรอบต่าง ๆ ให้สามารถเข้าใจยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยได้นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปให้นักเรียนคนเดิมทำการทดสอบอีกครั้ง ผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนที่อ่านหนังสือแล้วไม่เข้าใจเนื้อหา สามารถทำความเข้าใจได้ง่ายด้วยการดูภาพประกอบ ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงบทเรียนโดยการเพิ่มภาพประกอบบทเรียนอีก

ตารางที่ 6 การทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ ชั้น 1 : 1 (การทดลองรายบุคคล)

นักเรียน ลำดับที่	คะแนนแบบฝึกหัด (12)	คะแนน ทดสอบหลังเรียน (30)
1	10	28
รวม	10	28
ค่าเฉลี่ย	10	28
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.00	0.00
ร้อยละของค่าเฉลี่ย	83.33	93.33

จากตารางที่ 6 พบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น มีค่าเท่ากับ 83.33/93.33 หมายความว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการในการเรียนรู้เท่ากับ 83.33 และมีประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ หรือประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน เท่ากับ 93.33 แสดงว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 83.33/93.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

ชั้น 1 : 10 เป็นการทดลองกลุ่มย่อย ผู้วิจัยได้ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ ที่ได้แก้ไขในชั้น 1 : 1 มาแล้วนั้น ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโสกคลอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มหาสารคาม เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 เมื่อวันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2548 ผู้วิจัยใช้นักเรียน 3 คน โดยเลือกนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับต่ำ ปานกลาง และระดับสูง อย่างละ 1 คน ผลการทดลองครั้งที่ 1 สรุปได้ว่านักเรียนทั้ง 3 คน ทำแบบฝึกหัดบทเรียนคอมพิวเตอร์ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 72.86 และทำแบบทดสอบก่อนเรียนคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 69.42 และทำแบบทดสอบหลังเรียนถูกโดยเฉลี่ยร้อยละ 71.50 ของข้อสอบทั้งหมด การที่นักเรียนทั้ง 3 คน ทำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80

อาจมีสาเหตุมาจากข้อทดสอบบางข้ออ่านค่อนข้างยาก และวิธีสอบแบบใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนี้นักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อน เป็นวิธีใหม่นักเรียนไม่เคยชินเลยเป็นอุปสรรคทำให้คะแนนทดสอบไม่ดีก็ได้จึงได้นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาข้อบกพร่องคือ

1. เสียงบรรยายไม่ชัดเจน
2. ตัวหนังสือบรรยายมากเกินไป สีพื้นมืด ไม่สามารถอ่านหนังสือบรรยายได้

ผู้วิจัยจึงได้นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปทดสอบกับนักเรียน 3 คนอีกครั้ง ผลการทดลองปรากฏว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีค่า E_1 , E_2 เท่ากับ 91.67 / 87.77 จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่าผู้เรียนมีความสนใจบทเรียนดีมาก มีความกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมจากแบบฝึกหัด หากไม่แน่ใจในคำตอบจะอ่านบททวนบทเรียนก่อนตอบคำถามในแบบฝึกหัด ซึ่งเป็นผลทำให้ค่า E_1 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และผลจากความตั้งใจศึกษาบทเรียน จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีภาพประกอบได้ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น โดยดูจากคะแนนแบบทดสอบของผู้เรียน เป็นผลให้ค่า E_2 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 7 การทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ ชั้น 1 : 10 (กลุ่มย่อย)

นักเรียนลำดับที่	คะแนนแบบฝึกหัด (12)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (30)
1	12	28
2	10	25
3	11	26
รวม	33	79
ค่าเฉลี่ย	11.00	26.33
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.00	1.53
ร้อยละของค่าเฉลี่ย	91.67	87.77

จากตารางที่ 7 พบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ $91.67/87.77$ หมายความว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการในการเรียนรู้เท่ากับ 91.67 และมีประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ หรือประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน เท่ากับ 87.77 แสดงว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ $91.67/87.77$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $80/80$ ที่ตั้งไว้

ชั้น 1 : 100 เป็นการทดลองกลุ่มใหญ่ ผู้วิจัยได้นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโสกคลอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 จำนวน 23 คน โดยแบ่งการทดลองเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน 2 ชุด กลุ่มละ 7 คน 1 ชุด เนื่องจากห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ของโรงเรียนบ้านโสกคลองมีคอมพิวเตอร์ที่ใช้การได้จำนวน 8 เครื่อง ในจำนวน 10 เครื่อง ระยะเวลาในการทดลองระหว่างวันที่ 13 - 16 กันยายน พ.ศ. 2548 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 หลังการทดลองแล้วได้ทำการตรวจเก็บคะแนนจากแบบฝึกหัดโดยใช้แบบทดสอบ จำนวน 12 ข้อ ที่บรรจุไว้ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ หลังจากให้นักเรียนทดลองครบ 23 คนแล้ว จึงให้นักเรียนได้ทำแบบทดสอบโดยใช้ข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่บรรจุไว้ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำนวน 30 ข้อ แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ เช่นเดียวกัน

จากการทดลองกลุ่มใหญ่ ผลจากการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 23 คน บทเรียนมีค่า E_1/E_2 เท่ากับ $93.83/86.37$ จากการสังเกตผู้เรียนมีความสนใจ มีความกระตือรือร้นที่จะทำแบบฝึกหัดในบทเรียน ส่วนหนึ่งมาจากการที่ผู้เรียนทราบว่า เพื่อนที่ทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ทำคะแนนแบบฝึกหัดได้สูง เมื่อถึงคราวตัวเองทดสอบจึงมีความตั้งใจในการที่จะทำแบบฝึกหัดให้ได้คะแนนสูงตามเพื่อน ทำให้ค่า E_1 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ส่วนค่า E_2 ในการทดสอบภาคสนามพบว่า ต่ำกว่าการทดสอบแบบกลุ่มย่อย ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าชั่วโมงที่ทำแบบทดสอบนั้นทางโรงเรียนกำลังจัดกิจกรรมกีฬาภายในซึ่งทำให้ผู้เรียนเสียสมาธิไป แต่ค่าของ E_2 ก็ยังสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้ง

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนน
แบบฝึกหัด ระหว่างเรียนและคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง
การทอผ้าไหมมัดหมี่

นักเรียนคนที่	คะแนนแบบฝึกหัด ระหว่างเรียน (12)	คะแนน ทดสอบหลังเรียน(30)
1	10	24
2	11	27
3	10	23
4	12	28
5	12	25
6	11	25
7	10	27
8	11	26
9	12	25
10	10	27
11	11	28
12	11	25
13	12	27
14	11	25
15	12	25
16	12	26
17	12	24
18	11	28
19	12	26
20	11	27
21	11	25
22	12	26

23	12	27
รวม	248	596
ค่าเฉลี่ย	11.26	25.91
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.75	1.38
ร้อยละของค่าเฉลี่ย	93.83	86.37

จากตารางที่ 8 พบว่า นักเรียนมีผลคะแนนจากการทำแบบฝึกหัด ได้คะแนนรวม 248 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.83 และผลการทดสอบตามบทเรียน ได้คะแนน 596 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.37 นำคะแนนที่ได้มาหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตรการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ได้ผลดังตาราง 8

ตารางที่ 9 ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์จากการทดลองภาคสนาม

จำนวนนักเรียน (N)	ผลรวมคะแนนแบบฝึกหัด ($\sum x$)	(E_1)	ผลรวมคะแนนแบบทดสอบ ($\sum y$)	(E_2)	ประสิทธิภาพของบทเรียน (E_1/E_2)
23	248	93.83	596	86.37	93.83 / 86.37

จากตารางที่ 9 พบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 93.83 / 86.37 หมายความว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการในการเรียนรู้เท่ากับ 93.83 และมีประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ หรือประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน เท่ากับ 86.37 แสดงว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 93.83 / 86.37 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของผู้เรียนจากการเรียนโดยใช้
บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จากการนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ ไปทดลอง
ใช้กับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 23 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้
ทั้งหมด 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ตั้งไว้ แล้วนำมาทดสอบ
สมมติฐานตั้งไว้ คือเกณฑ์ 80/80 ได้ผลดังตารางที่ 9

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ตามเกณฑ์ 80 /80

จำนวนผู้เรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนทดสอบ หลังเรียน	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน	ค่าดัชนี ประสิทธิผล (E.I.)
23	30	596	337	0.7338

จากตารางที่ 10 พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหม
มัดหมี่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7338 แสดง
ว่า นักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้น 0.7338 คิดเป็นร้อยละ 73.38

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วย
บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียน
คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ
เทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30
คะแนน พบว่า คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนรวมเท่ากับ 337

คะแนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.65 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.93 คิดเป็นร้อยละ 48.83 และคะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 596 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.91 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.38 คิดเป็นร้อยละ 86.37 (รายละเอียดดังแสดงไว้ใน ภาคผนวก ง หน้า 160-161)

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การทดสอบ	N	$\sum D$	$\sum D^2$	$(\sum D)^2$	t
ก่อนเรียน	23	269	3,429	72,361	15.64**
หลังเรียน	23				

** ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($df_{22} = 2.508$)

จากตารางที่ 11 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แตกต่างกันโดยผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 วิเคราะห์หาความคงทนในการเรียนรู้หลังการทดลอง 14 วัน ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบ มัลติมีเดีย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับคะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลังจากเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผ่านไปแล้ว 14 วัน ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังจากเรียนไปแล้ว 14 วัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

นักเรียน คนที่	คะแนน ผลสัมฤทธิ์	คะแนน หลังเรียน 2 สัปดาห์	ΣD	ΣD^2
1	24	24	0	0
2	27	26	1	1
3	23	23	0	0
4	28	27	1	1
5	25	25	0	0
6	25	24	1	1
7	27	26	1	1
8	26	26	0	0
9	25	24	1	1
10	27	26	1	1
11	28	26	2	4
12	25	25	0	0
13	27	26	1	1
14	25	25	0	0
15	25	24	1	1
16	26	26	0	0
17	24	24	0	0
18	28	26	2	4
19	26	26	0	0
20	27	26	1	1
21	25	25	0	0
22	25	25	0	0
23	27	27	0	0

รวม	596	582	13	17
คะแนนเฉลี่ย	25.91	25.30		
ร้อยละ	86.37	84.33		
S.D.	1.38	1.06		

จากตารางที่ 12 พบว่า คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมเท่ากับ 596 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.91 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.38 คิดเป็นร้อยละ 86.37 และคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังจากเรียนไปแล้ว 14 วัน รวมเท่ากับ 582 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.30 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.06 คิดเป็นร้อยละ 84.33

ตารางที่ 13 ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนหลังจากที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผ่านไปแล้ว 14 วัน

จำนวน นักเรียน	คะแนนผลสัมฤทธิ์			ทดสอบหลังเรียน 2 สัปดาห์			t-test
	คะแนน รวม	$\bar{X}$	S.D.	คะแนน รวม	$\bar{X}$	S.D.	
23	596	25.91	1.38	582	25.30	1.06	4.09**

** ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ค่าวิกฤติของ t ที่ระดับ .01, $df_{22} =$

2.508)

จากตารางที่ 13 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับคะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลังจากเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผ่านไปแล้ว 14 วัน เพื่อวิเคราะห์ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า หลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผ่านไปแล้ว 14 วัน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคงทนไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์หาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการศึกษาคความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ผลการหาความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อความ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การทอผ้าไหม ที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์	4.31	0.48	มาก
2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ทำให้นักเรียนได้รับความรู้และมีความเข้าใจในเนื้อหาใด เช่นเดียวกับเรียนจากครู	4.15	0.38	มาก
3. บทเรียนจากคอมพิวเตอร์สร้างความสนใจ	4.31	0.48	มาก
4. บทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยให้นักเรียนชอบเรียนหลักสูตรท้องถิ่นมากขึ้น	3.92	0.64	มาก
5. บทเรียนคอมพิวเตอร์ทำให้นักเรียนสนุกสนาน ตื่นเต้นกับการเรียน	4.15	0.38	มาก
6. บทเรียนคอมพิวเตอร์ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมากขึ้น	4.38	0.51	มาก
7. บทเรียนคอมพิวเตอร์ทำให้นักเรียนเรียนได้เร็วกว่าเรียนจากตำรา	4.38	0.51	มาก
8. บทเรียนคอมพิวเตอร์ทำให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์	4.08	0.61	มาก

9. นักเรียนต้องการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์เป็นบทเรียนเสริมความรู้ เมื่อมีเวลาว่าง เช่น ในคาบศึกษาค้นคว้าอิสระ	4.38	0.51	มาก
10. นักเรียนมีความพอใจกับ ภาพ สี เสียง ที่ใช้ประกอบในบทเรียน	4.15	0.55	มาก
11. แบบ ขนาดและสีของตัวอักษรที่ปรากฏบนจอมีความเหมาะสม	4.23	0.44	มาก
12. ภาษาที่ใช้ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้นักเรียนเข้าใจง่าย	4.00	0.58	มาก
13. นักเรียนพอใจที่ตอบถูกแล้วได้รับรางวัลหรือคำชมเชย	4.23	0.73	มาก
14. นักเรียนพอใจเมื่อตอบผิดนักเรียนต้องการคำแนะนำหรือเฉลยคำตอบ	4.23	0.60	มาก
15. นักเรียนพอใจเมื่อทำกิจกรรมเสร็จแล้วได้รู้คะแนนทันที	4.23	0.44	มาก
16. นักเรียนชอบเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหม	4.38	0.51	มาก
17. นักเรียนต้องการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ในวิชาอื่น ๆ ด้วย	4.23	0.44	มาก
18. คำศัพท์ ประโยคคำบรรยายและรูปภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสม	4.45	0.52	มาก
19. นักเรียนชอบการเรียนที่ไม่จำกัดเวลา	4.15	0.63	มาก
20. เมื่อทำกิจกรรมเสร็จแล้วนักเรียนต้องการรู้คะแนนทันทีจากบทเรียนคอมพิวเตอร์นี้	4.31	0.38	มาก
รวม	4.23	0.10	มาก

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.10 แสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทอผ้าไหมมัดหมี่ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับมาก และมีความสอดคล้องแสดงให้เห็นว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนี้มีความเหมาะสมนำไปสอนได้เป็นอย่างดีโดยมีรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับ คือ นักเรียนพอใจที่ตอบถูกแล้วได้รับรางวัลหรือคำชมเชย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้นักเรียนสนุกตื่นเต้นกับการเรียน และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยให้นักเรียนชอบเรียนหลักสูตรท้องถิ่นมากขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY